

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΓΝΟΕΙ ΕΠ' ΑΠΕΙΡΟΝ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Για να εξασφαλίσει το μέλλον της η Κοινότητα χρειάζεται ανανέωση, αν όχι αναγέννηση

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ

Παρόλο που λόγω ηλικίας και επειδή έχω άξιο αντικαταστάτη μου τον Γιάννη Δραμιτινό, δεν είμαι παρών σε όλες τις εκδηλώσεις και συνελεύσεις της Κοινότητας, δεν σημαίνει πως σταμάτησα να ενδιαφέρομαι για τον ιστορικό φορέα της παροικίας μας που παρακολουθώ από το 1989, όταν άρχισα να γράφω αυτή τη στήλη. Πριν συνεχίσω, όμως, θα κάνω μια σύντομη αναφορά στη σχέση μου και του «Κόσμου» με την Κοινότητα για τους αναγνώστες μας που δεν διάβαζαν τότε την εφημερίδα μας και δεν γνωρίζουν την ιστορία μας.

Ο «Κόσμος» εκδόθηκε το 1982 για να σπάσει το μονοπώλιο τότε στον παροικιακό Τύπο και να ενημερώνει τους συμπαροίκους για σημαντικά γεγονότα που αρνιόταν να παρουσιάσει το αντίπαλο έντυπο επειδή είχε κηρύξει πόλεμο στην Αρχιεπισκοπή. Ήταν η εποχή του μεγάλου διχασμού στην ομογένεια και η Αρχιεπισκοπή με τους φορείς της δεν είχαν ένα έντυπο να παρουσιάζει τις πλούσιες δραστηριότητες και τα μεγάλα έργα τους, γι' αυτό ο ιδιοκτήτης του «Νέου Κόσμου», Τάκης Γκόγκος, με τον φίλο και συνεργάτη του, αξέχαστο Τάκη Καλδή, ανέλαβαν να καλύψουν αυτό το κενό με την έκδοση του «Κόσμου».

Η εφημερίδα μας τότε διαφωνούσε με την Κοινότητα και δεν υπήρχε καμμία συνεργασία, αλλά άποψή μου ήταν πως «Ο Κόσμος» έπρεπε να εκπροσωπήσει ολόκληρη την παροικία, ακόμη και με αυτούς που διαφωνούσε, όπως συνεχίζουμε μέχρι σήμερα. Με τις ευλογίες του διευθυντή - αρχισυντάκτη, Γιώργου Μεσσάρη, λοιπόν, τόλμησα να κάνω το πρώτο βήμα για προσέγγιση με την Κοινότητα με την παρουσία μου σε μια συνέντευξη Τύπου για την έναρξη του Ελληνικού Φεστιβάλ το 1990 και ασφαλώς αιφνιδίασα τους Κοινοτικούς ηγέτες.

Τότε γραμματέας της Κοινότητας και υπεύθυνος για το Φεστιβάλ ήταν ο οραματιστής, Νίκος Παπανικίτας, που κατάλαβε αμέσως πόσο σημαντικό θα ήταν για την Κοινότητα να έχει πρόσβαση στην «παπαδική» εφημερίδα και ενεθάρρυνε τη συνεργασία μας, ενώ οι εχθροί της Εκκλησίας ήταν κάθετα αντίθετοι. Σε μια γενική συνέλευση της Κοινότητας που πήγα για πρώτη

φορά να παρακολουθήσω και να γράψω το σχετικό ρεπορτάζ, ζήτησαν και πέτυχαν την αποβολή μου επειδή δεν ήμουν μέλος. Ήταν ήταν δηλαδή σαν ν' απαγορευτεί η είσοδος στα επίσημα συνέδρια των Εργατικών ή Λίμπεραλ σε δημοσιογράφους που δεν ήταν μέλη του Κόμματός τους! Εφυγα από τη γενική συνέλευση αποφασισμένος να τους αντιμετωπίσω και υπέβαλα αίτηση να γίνω μέλος, που όταν συζητήθηκε στο διοικητικό συμβούλιο ακούστηκαν σφοδρές αντιρρήσεις. Η αίτησή μου εγκρίθηκε από την πλειοψηφία, επειδή υποστηρίχθηκε από τον Νίκο Παπανικίτα, τον πρόεδρο Χάρη Δανάλη και την ομάδα τους, που έβλεπαν τα ευεργετήματα από τη συνεργασία της Κοινότητας με τον «Κόσμο».

Να προσθέσω πως αυτοί οι Πασόκιοι και κομμουνιστές που δεν με ήθελαν μέλος της Κοινότητας επειδή ήμουν «παπαδικός», δεν είχαν κανένα ενδοιασμό να συμμαχήσουν και να συνεργαστούν με κουντικούς δημοσιογράφους, με καντιωτικούς θρησκόπληκτους και ένα αντικομμουνιστικό έντυπο, που αναφερόταν στον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ σαν «μαλακανδρέα»!

Η προσέγγιση με την Κοινότητα οπωσδήποτε δεν ήταν εύκολο εγχείρημα, γιατί απειλούσε τις άψογες σχέσεις της εφημερίδας μας με την Αρχιεπισκοπή που έπρεπε να διατηρήσουμε πάση θυσία και ήμουν αναγκασμένος να ακροβατώ για να κρατώ τις ισορροπίες. Θα πρέπει να πω ότι αυτή η συνεργασία με τους κοινοτικούς ενόχλησε κάποιους εκκλησιαστικούς παράγοντες, όμως ο Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός έδειξε κατανόηση και ουδέποτε απαίτησε να σταματήσουμε τη σχέση με τους κοινοτικούς, αν και διαφωνούσε κάθετα όταν πρότεινα τη συμφιλίωση. Η αντίδραση του κ. Στυλιανού σε κάθε πρότασή μου για συμφιλίωση δεν ήταν παράλογη, επειδή είχε υποφέρει τα πάνδεινα από την πρώτη ημέρα της άφιξής του στην Αυστραλία από τους σκληροπυρηνικούς εχθρούς με ψευδείς φήμες, συκοφαντικές προκλήσεις και δημοσιεύματα. Οι κομμουνιστές έλεγαν τότε ότι η σύγκρουση με την Εκκλησία ήταν ταξικός αγώνας και πραγματικά συσπείρωνε την αριστερά, γι' αυτό άρχισε και εκστρατεία εναντίον μου με επίθετα όπως «Στυλιανοπαίδι»,

«εξαπέρυγο», «χατζημακάκας», «χατζη...έτσι» και «χατζη...αλλιώς». Παρόλ' αυτά, ανυποχώρητος παρουσιάζα στον «Κόσμο» όλες τις εκδηλώσεις της Κοινότητας -κυρίως το Φεστιβάλ- και τα μεγάλα έργα της, το Γηροκομείο «Ελληνικό Σπίτι», το νεοαποκτηθέν κλαμπ στο Λακέμπα με τα γειτονικά κτήρια, την αγορά του διπλανού κτηρίου για την επέκταση του «Ελληνικού Σπιτιού» με προσπάθειες του κ. Κίκη Ευθυμίου.

Πέρα από όλα αυτά υπερασπιζόμαι όλα αυτά τα χρόνια την αξιοπρέπεια και εντιμότητα των κοινοτικών ηγετών και των οικογενειών τους από συκοφαντικές επιθέσεις και κακόφη δημοσιεύματα.

Η Κοινότητα τότε πέρασε από σαράντα κύματα με εσωτερικές συγκρούσεις όπως για τη Συμφωνία της Αθήνας, όμως ήταν και η χρυσή εποχή της με όλα τα μεγάλα έργα που ανέφερα πιο πάνω.

Με τους ηγέτες της Κοινότητας έχω διαφωνήσει πολλές φορές, όμως δεν κρύβω το θαυμασμό μου για την επιμονή τους να την υπηρετούν δεκαετίες ολόκληρες και ν' ακούν από πάνω τα γιορτινά τους από τους αντιπάλους. Ο Χάρης Δανάλης, ο Μιχάλης Τσιλίκης, η Νία Καρτέρη, ο Χρήστος Μπελέρχας, δεν διοικούν την Ανω Κρύα Βρύση, αλλά έναν μεγάλο οργανισμό με περιουσία δεκάδων εκατομμυρίων δολαρίων και με μεγάλα προβλήματα που πρέπει να διαχειριστούν για να βρεθούν λύσεις. Χρειάζεται πολλή εθελοντική δουλειά και ατελείωτες ώρες σε συνεδριάσεις που προσφέρουν αγόγγυστα, ενώ πρέπει και να εκπροσωπούν την Κοινότητα σε επίσημες εκδηλώσεις. Πραγματικά απορώ πού βρίσκουν το χρόνο και την ενέργεια ο Χάρης Δανάλης και ο Μιχάλης Τσιλίκης, ή ο Χρήστος Μπελέρχας για ν' ανταποκριθούν στις καθημερινές προκλήσεις, όχι ένα χρόνο ή δύο, αλλά δεκαετίες ολόκληρες. Και τί σου λείπει η χαλκέντερη, Νία Καρτέρη, που εργάζεται όλο το χρόνο για να οργανώσει δύο Φεστιβάλ που έχουν γίνει δημοφιλή και στην ευρύτερη κοινωνία μας;

Το ερώτημα, όμως, είναι ποιοί θα είναι το μέλλον του ιστορικού φορέα μας, όταν οι σπουδαίοι αυτοί άνθρωποι κουραστούν ή έστω βαρεθούν να προσφέρουν;

* Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ.

Οι Σταυροφόροι και η Πόλη

Πολύ ενδιαφέρον το ντοκιμαντέρ του SBS για το Βυζάντιο προχθές Τετάρτη το βράδι και για όσους δεν το είδατε θα ήθελα ν' αναφέρω την εισβολή των Σταυροφόρων στην Κωνσταντινούπολη που λήστεψαν, κατέστρεψαν, βίασαν, σκότωσαν (και παιδάκια) χιλιάδες πολίτες της. Οι 80 χιλιάδες «χριστιανοί» σταυροφόροι με αρχηγό έναν κακούργο αξιωματούχο από την Βενετία, βρέθηκαν στην Κωνσταντινούπολη, ύστερα από αίτημα του αυτοκράτορα στην Ευρώπη για βοήθεια να αντιμετωπίσει την απειλή από τους Αραβες.

Ο Αντρέας Παπανδρέου μιλούσε για την απειλή εξ ανατολών, αλλά όπως εξακρίβωσαν οι Έλληνες, εξίσου μεγάλος είναι ο κίνδυνος και από τη Δύση...

Από πού κινδυνεύει Ε.Ε.

Το έχουμε πει ότι η Ε.Ε. δεν κινδυνεύει από το Brexit και δεν πρόκειται να επαληθευτούν οι προβλέψεις για διάλυσή της επειδή αποχώρησε το Ηνωμένο Βασίλειο. Όμως τώρα προέκυψε ένα μεγάλο πρόβλημα που πραγματικά θα απειλήσει την Ε.Ε., επειδή αφορά την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία τις οποίες οι Ευρωπαίοι θέλουν να τιμωρήσουν επειδή παρουσίασαν μεγάλα ελλείμματα στους προϋπολογισμούς τους, ή επειδή χρειάζονται ανακεφαλαίωση οι τράπεζές τους.

Το μέγεθος της «τιμωρίας» τους θα κρίνει το μέλλον της Ενωμένης Ευρώπης, αν είναι μεγάλο και οι τρεις αυτές χώρες αρνηθούν να το πληρώσουν.

Καλό!

Ένας φίλος ρωτάει το Γιάννη :

– Που τον πας τον κόκορα;
– Τον πηγαίνω στον ρολογά για επιδιόρθωση επειδή πηγαίνει μία ώρα μπροστά!
Ακόμη ένα:
Είναι δύο πεινασμένοι λύκοι και τριγυ-

ρίζουν στο δάσος. Ξαφνικά βλέπουν δύο ιππότες με πανοπλίες :
Λέει ο ένας στον άλλον :
– Φτου! Πάλι κονσέρβες θα φάμε σήμερα!